

—ZEHAR—AE—01—

Azucena Vieites

Hernani, Gipuzkoa, 1967. Madrilen bizi da, eta han lan egiten du.

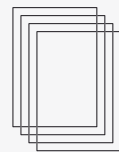
Artista. Hainbat proiektutan parte hartu izan du, hala nola, *Valparaíso: in(ter)venciones* izenekoan, Valparaíso, Txile [2010], baita talde-erakusketa ugaritan ere. Bakarka, berriz, erakusketa hauek egin ditu, besteak beste: *Collages*, Fúcares galeria, Madril [2009]; *Dibujos del Natural*, MasArt galeria, Bartzelona [2007]; *Check Out Wat I've Got, The Remix*, Kunsthaus, Wiesbaden, Alemania [2006]; eta *Oye lo que traigo*, Rekalde Aretoa, Bilbo [2005]. Bere marrazkiekin hainbat argitalpenetan kolaboratu du, esate baterako, *New Feminism* liburuan [Löcker; Viena, 2007], baita hainbat proiektutan ere, hala nola, *Dig Me Out. Discourses of Popular Music, Gender and Ethnicity* deiturikoan → www.digmeout.org [2009]. Kartela egin zuen 2009an Granadan izandako Estatuko Jardunaldi Feministetarako, eta «Nuevas representaciones. Nuevos contextos» mahai inguru nagusian parte hartu zuen. Erreakzioa-Reacción kolektiboaren bi sortzaileetako bat izan zen 1994an: elkargune bat zen zenbait proiektu egiteko, ardatz hartuta, teoria, arte praktika eta aktibismo feminista.

—ZEHAR—AE—

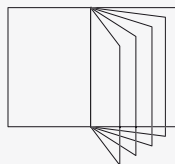
Zehar Autoedizioak formatu digitalean [PDF] editatu kaiera monografikoen saila da, Artelekuren webgunean argitaratuko dena → www.arteleku.net

Kaieraren bi bertsio daude eskuragai: bata, DIN A4n, ikusi eta inprimatzeko, eta bestea, DIN A3n, ikusi eta inprimatzeaz gain, tolestu eta kaiera sortzeko aukera ematen duena.

DIN A4

DIN A3

—ZEHAR—AE—01—

Coloring Book

—

Azucena Vieites

—

Collages: dibujos para colorear proposamena *Valparaíso: in(ter)venciones* proiektuaren esparruan gauzatu zen Txileko Valparaíso, 2010eko otsailaren 28tik apirilaren 15era. *Collages: Break Out of Your Shell* lana, berriz, Gasteizko Montehermoso Kulturunerako prestatu zen, 2010eko maiatzaren 21etik abuztuaren 29ra. Bi proposamenek berekin zeukaten haur lantegiak egitea, non hiru eta sei urte bitarteko neska-mutilek nire marrazkiak koloreztatzeko aukera zuten. Lantegi horiek egiterakoan, or-

dea, gehiago interesatzen zitzaidan haiengandik ikastea, irakastea baino: kontua zen haurrak beren kasa uztea, haien prozesuan esku ez hartzeko ahaleginak eginez, haiei esan gabe, adibidez, ea aukeratutako marrazkia egokia zen edo ez, edo nola koloreztatu behar zuten, edota beren izena jarri behar zuten beraiek esku hartutako irudi hartan. Paretan jartzerakoan ere, beraiek ipintzen zituzten irudiak, inork ezer ere esan gabe.

Oraindik orain, talentuaz berriketan ari ginela, mezu bat bidali nion posta elektronikoz adiskide artista bati, Carme Nogueirari: esaten nion betidanik gustatu zaidala marraztea, margotzea, dantza egitea, bai txikitari bai handiagoei nintzeanean ere. Horrek ez du esan nahi nik uste nuenik ondo egiten nuela, baina ezta gaizki egiten nuela ere; nik gauza bat bakarrik nekien, hura egitea gustatu egiten zitzaidala, alde batera utzita beste edozein balorazio. Horrexegatik bakarrik pentsatzen dut betidanik uste izan dudala hura ondo zegoela, eta zera datorkit burura: egia esateko, talentuak zerikusia dauka teknika bat garatzeko aukera edukitzearekin, horri esker etekina atera diezaiegun norbere gaitasunei edo norbere ezinei. Kontua ez zen gauza hobeak edo okerragoak egiten ote nituen, edota gauza haiek aise edo natural ateratzen ote zitzaizkidan; norbera «ona» izatea edo ez, «gailentzea» edo ez... uste dut inoiz ere ez dudala hori oso modu gatazkatsuan bizi izan, alderantziz baizik, halako txundimen edo urruntasun batez. Nire kasuan, artista izateko baimenik eskatu behar ez izatea eta halako arduragabetasun bat, lagungarri izan zaizkit horrekin guztiarekin negoziatzeko. Gero, Itziar Okarizekin berriketan ari nintzela, berak Eve K. Sedgwick aipatu zidan, eta afektuei buruz duen ideia. Eta ez epaitzeaz mintzatu ginen. Hain zuzen ere, horrexen bila ari nintzen lantegietarako.

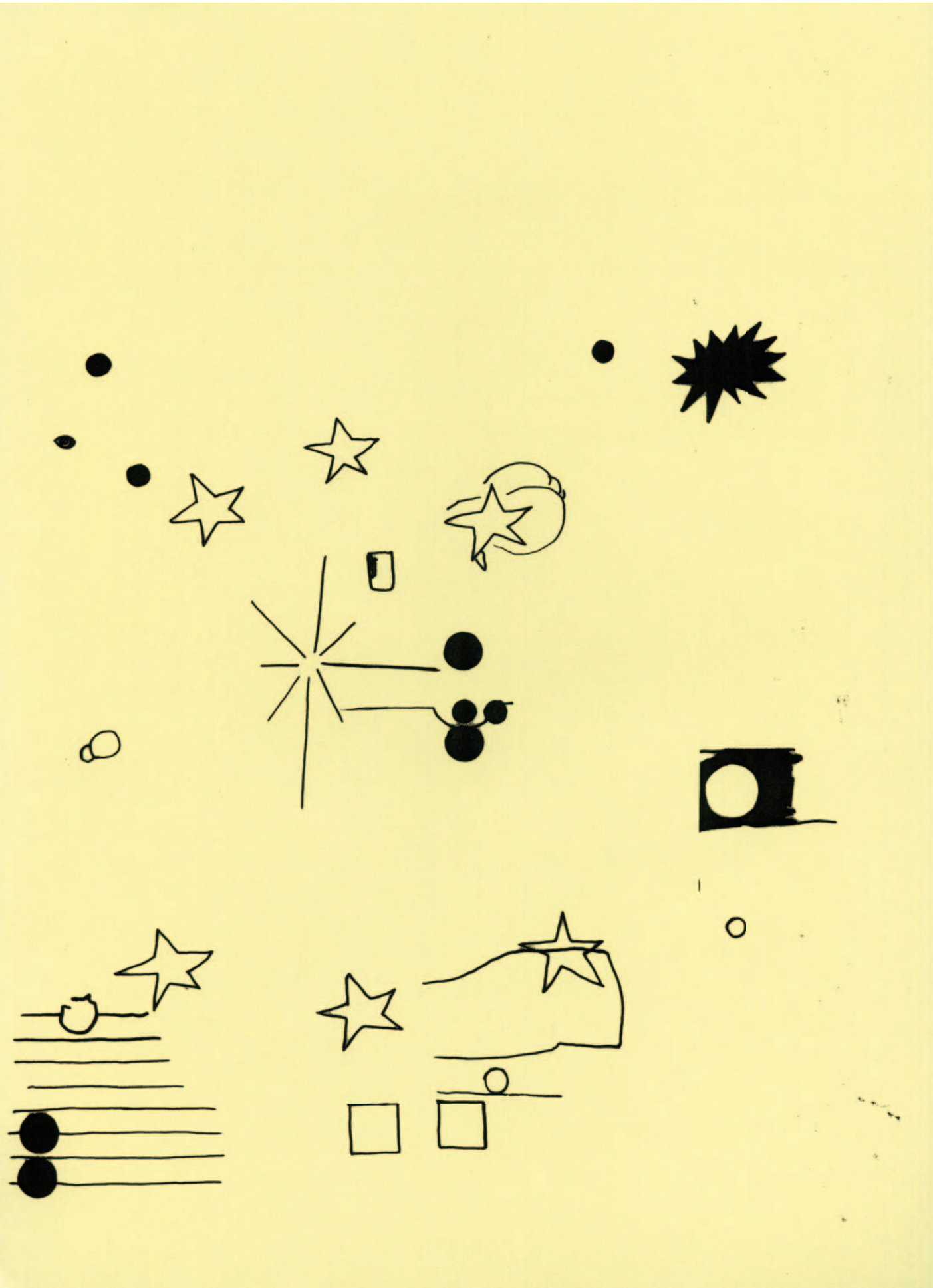
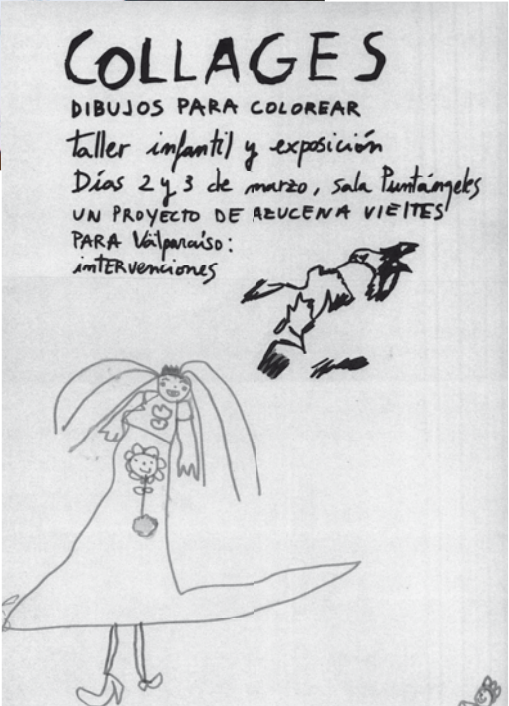
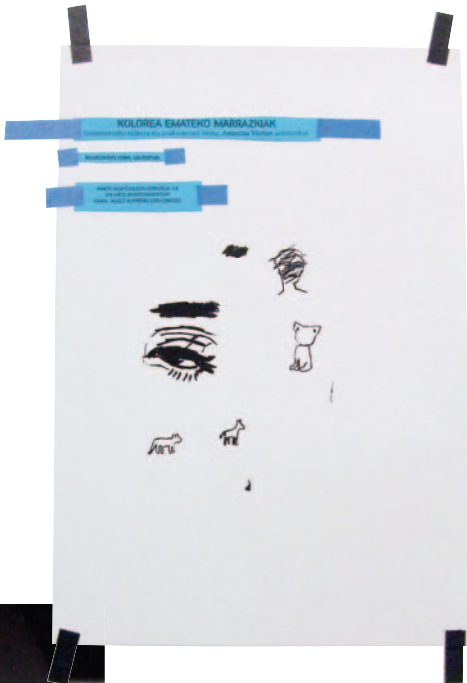
Haurren egiteko moduetarantz begiratu nahi izan dut, harritzeko duten ahalmena, kontentziorik eza, eta lengoaia eraikitze borondatea direla-eta. *If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part of Your Revolution* plataformak bere buletinotako batean zekarren Peio Aguirrek Jon Mikel Euba artistari egindako elkarrizketa bat. Han esaten zuen

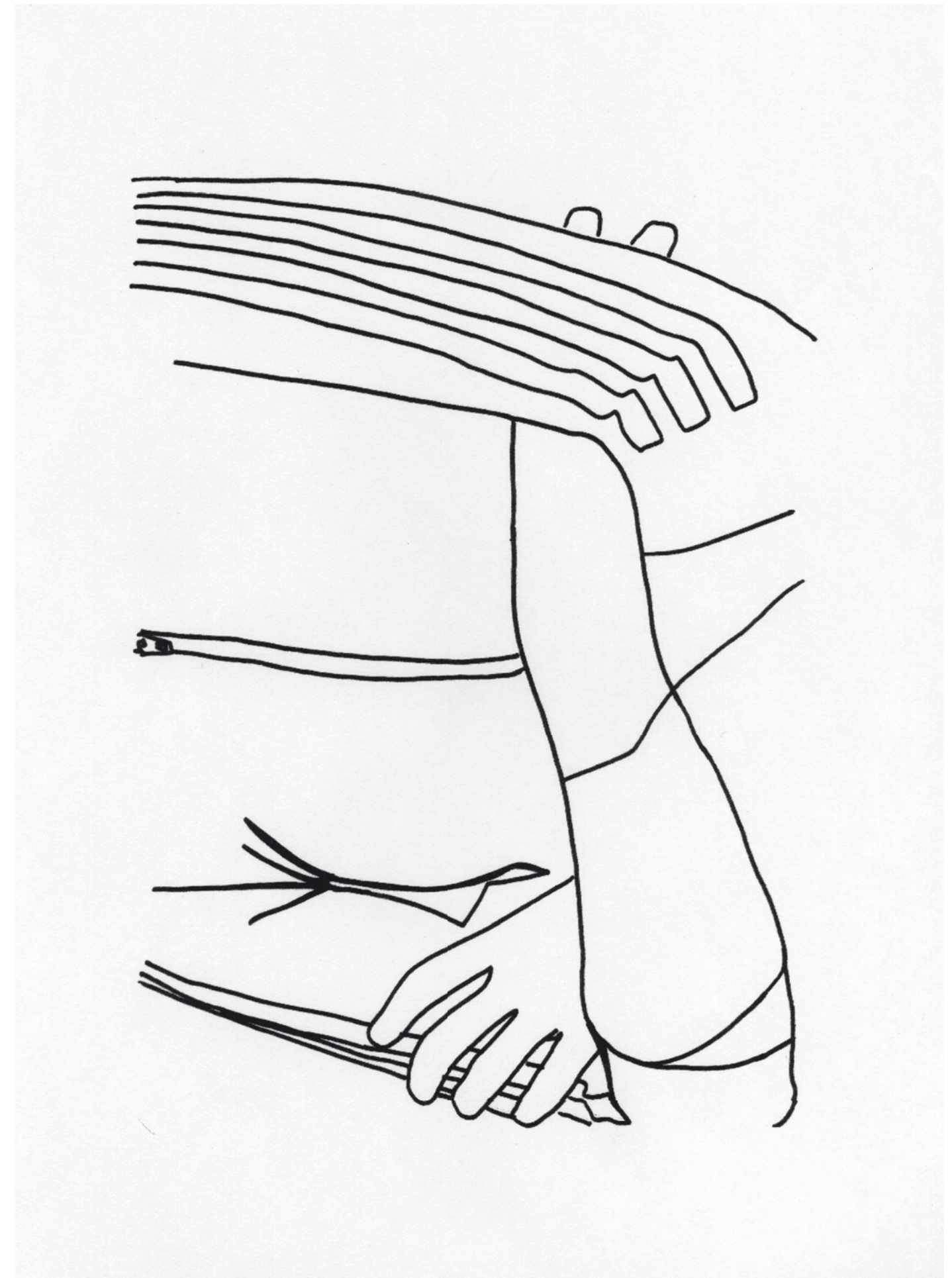
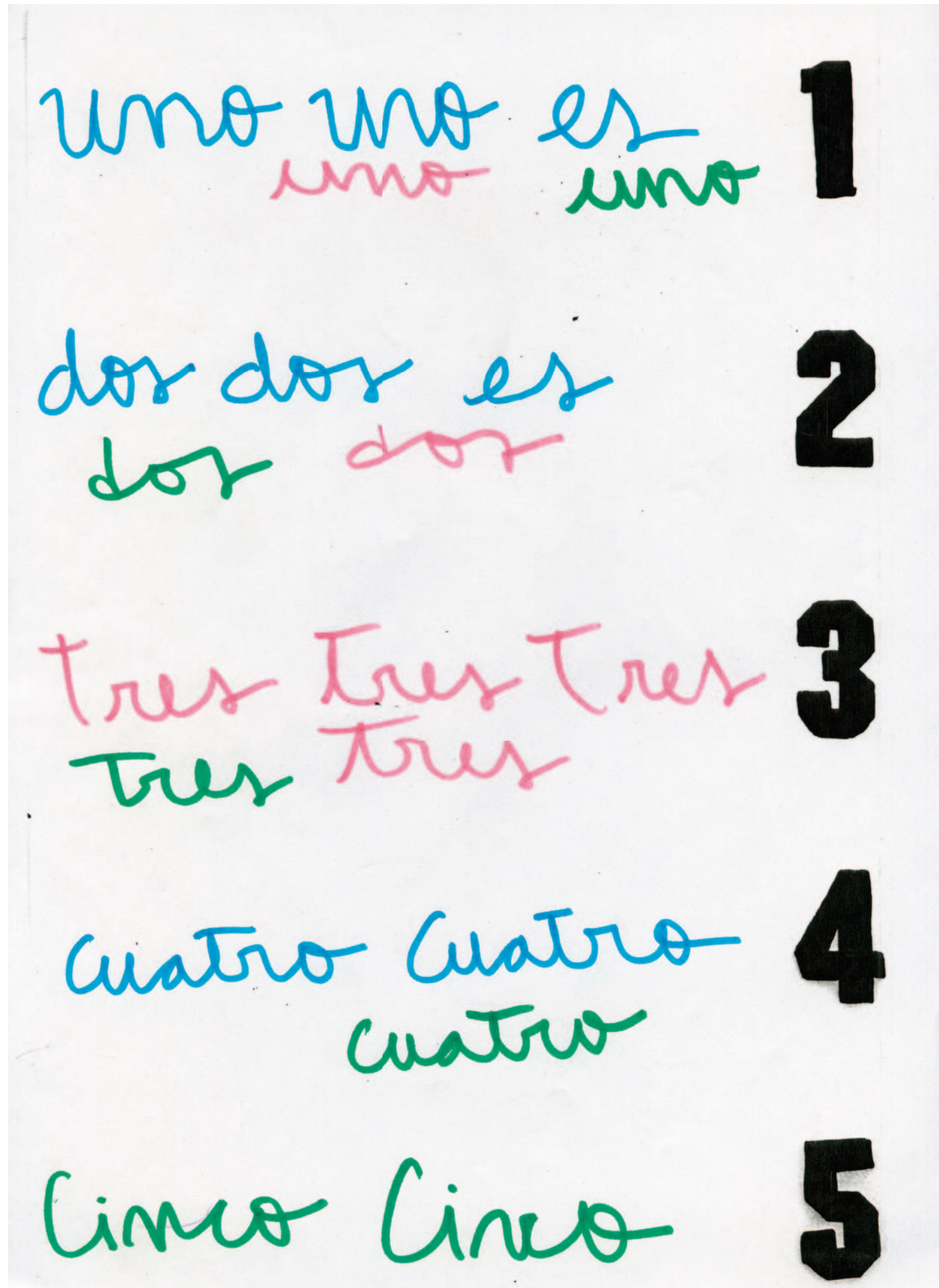
nola berak, marrazten duenean, lan egiten duenean, ez duen hori egiten zerbait kontatu edo esan nahi duelako, baizik eta zerbait ikusi nahi duelako. Ikusi nahi izate horretatik bertatik, edo, nolana ere, zerbait transmititu edo adierazi nahi izate horretatik bertatik agertzen zaigu *Coloring Book* ere: jolasetik eta fantasiatik irudikatze eta ikasteko saio baten gisara; espazio baten gisara, zeinak, bere prozesu alferrean, itxura hartzeko ahala eskuratzen baitu, bere burua gauzatzeko ahala, izatera iritsi ahal izateko.

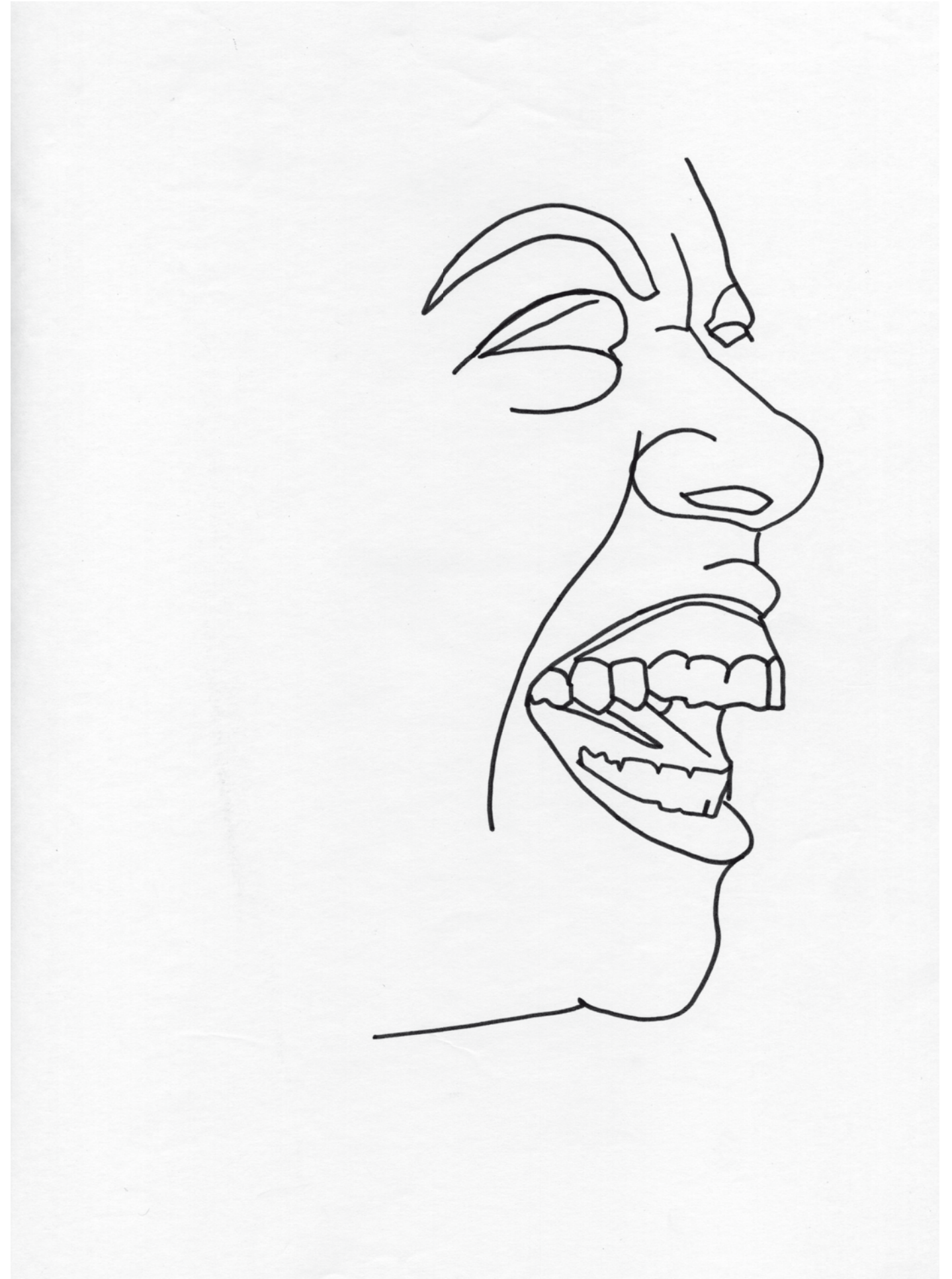
Zehar aldizkarirako proiektu honen zati bat Miren Erasoren omenaldi egunaren bezperan bukatu genuen, 2010eko uztailaren 3an izan baitzen gorazarre hura, Gladys Enean, Donostian. Koaderno honek, bada, bat egin nahi du gorazarre horrekin, eta lagundu nahi du hura gogoan izan dezagun.

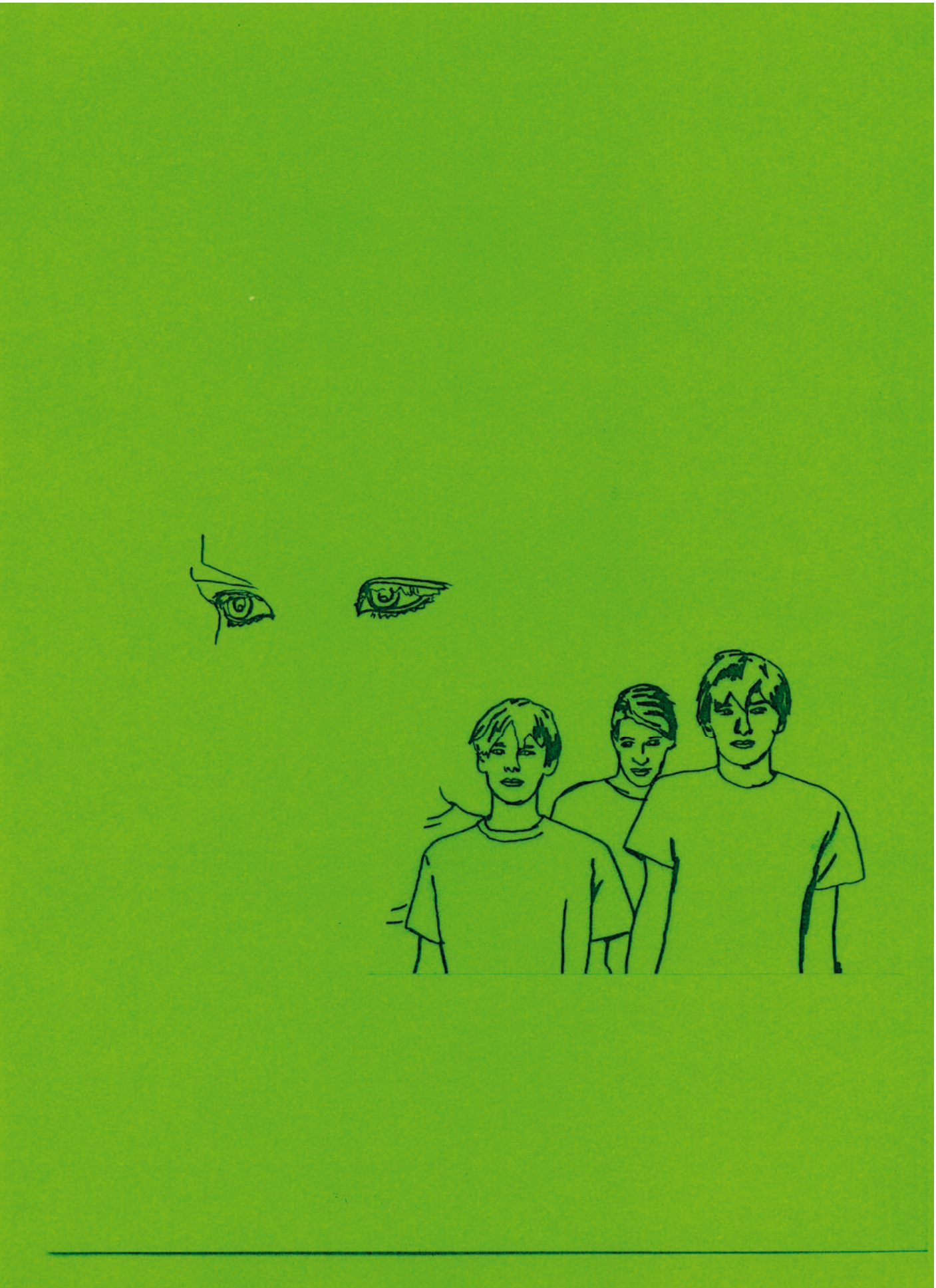

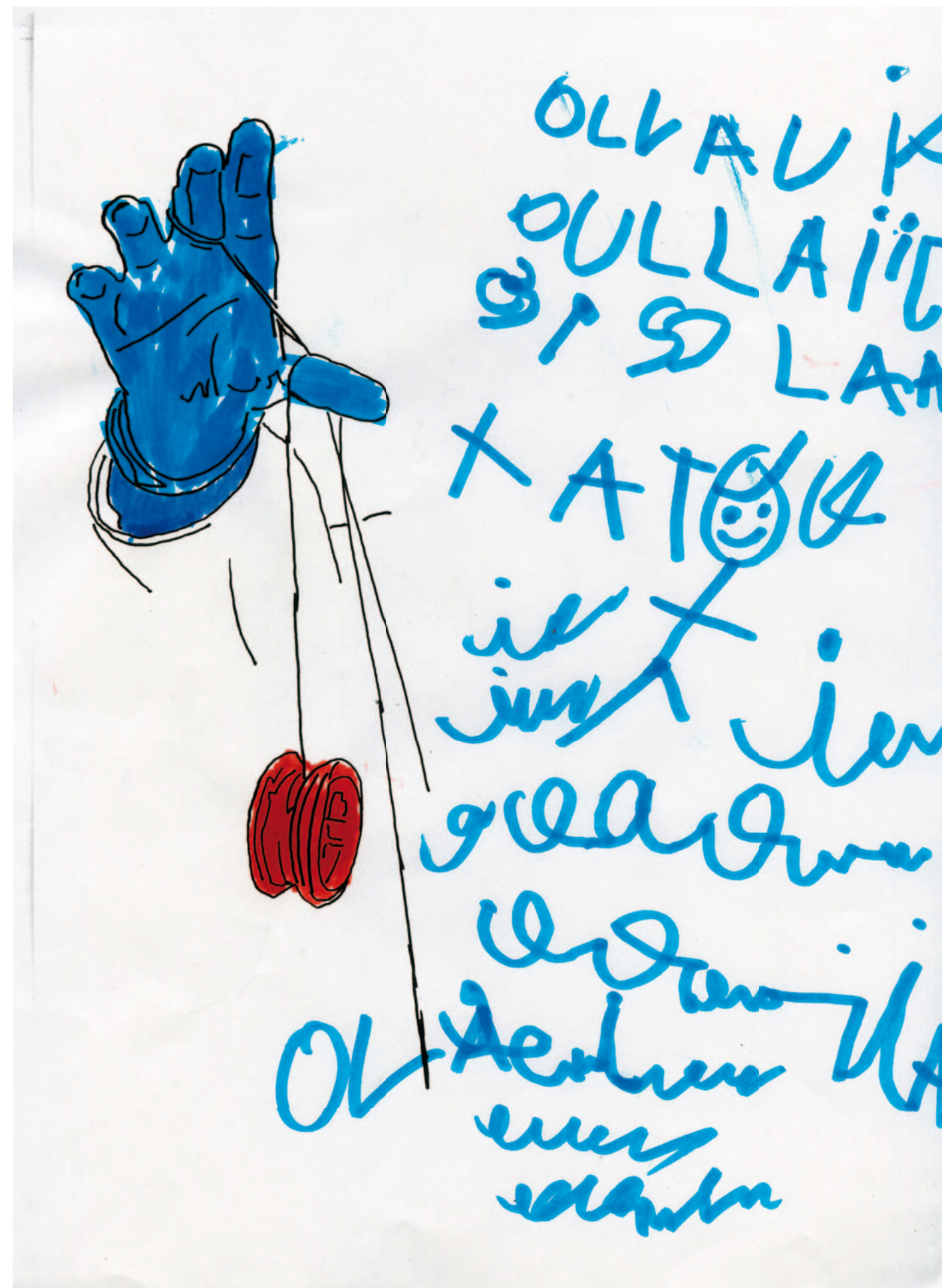

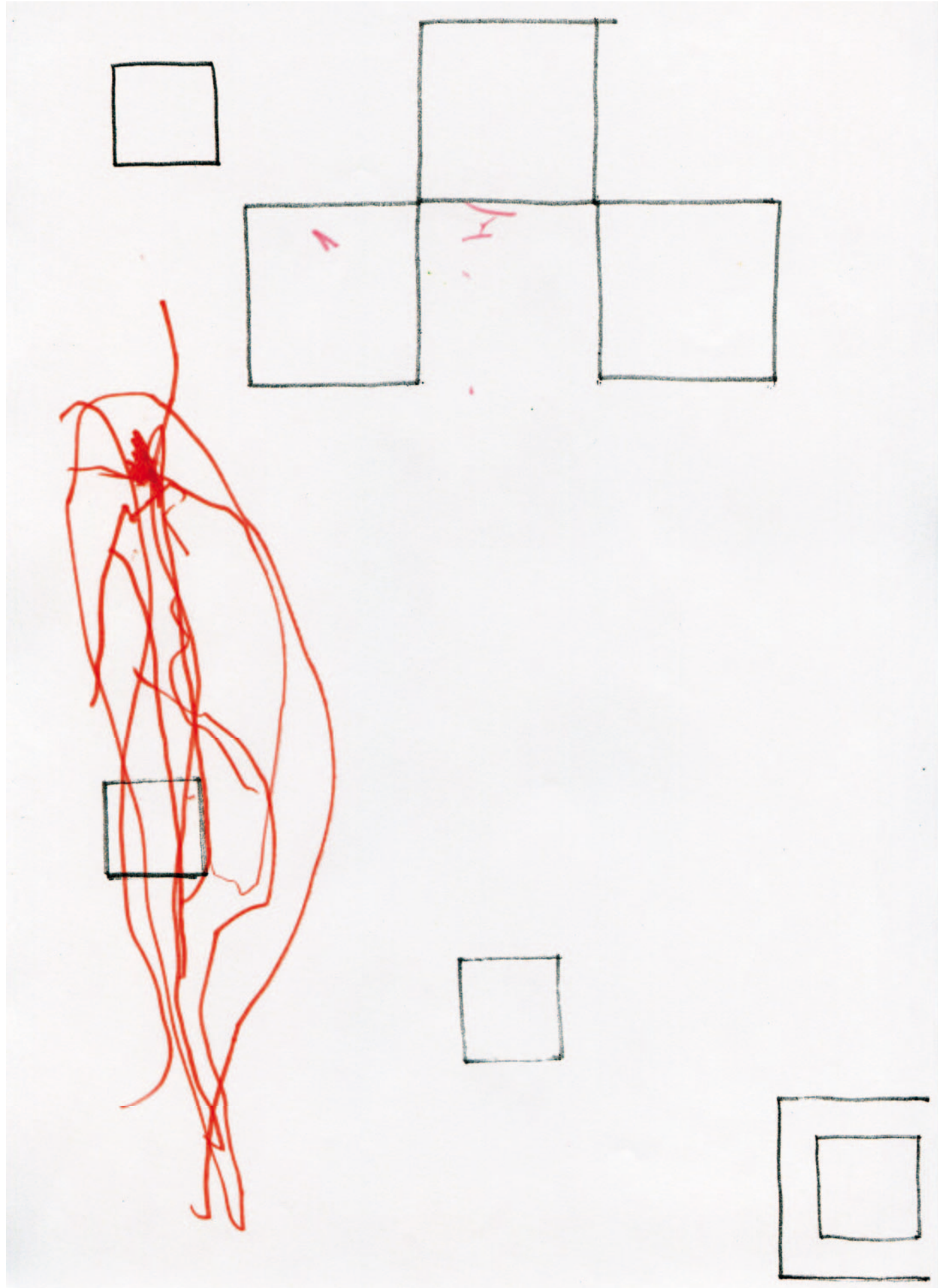

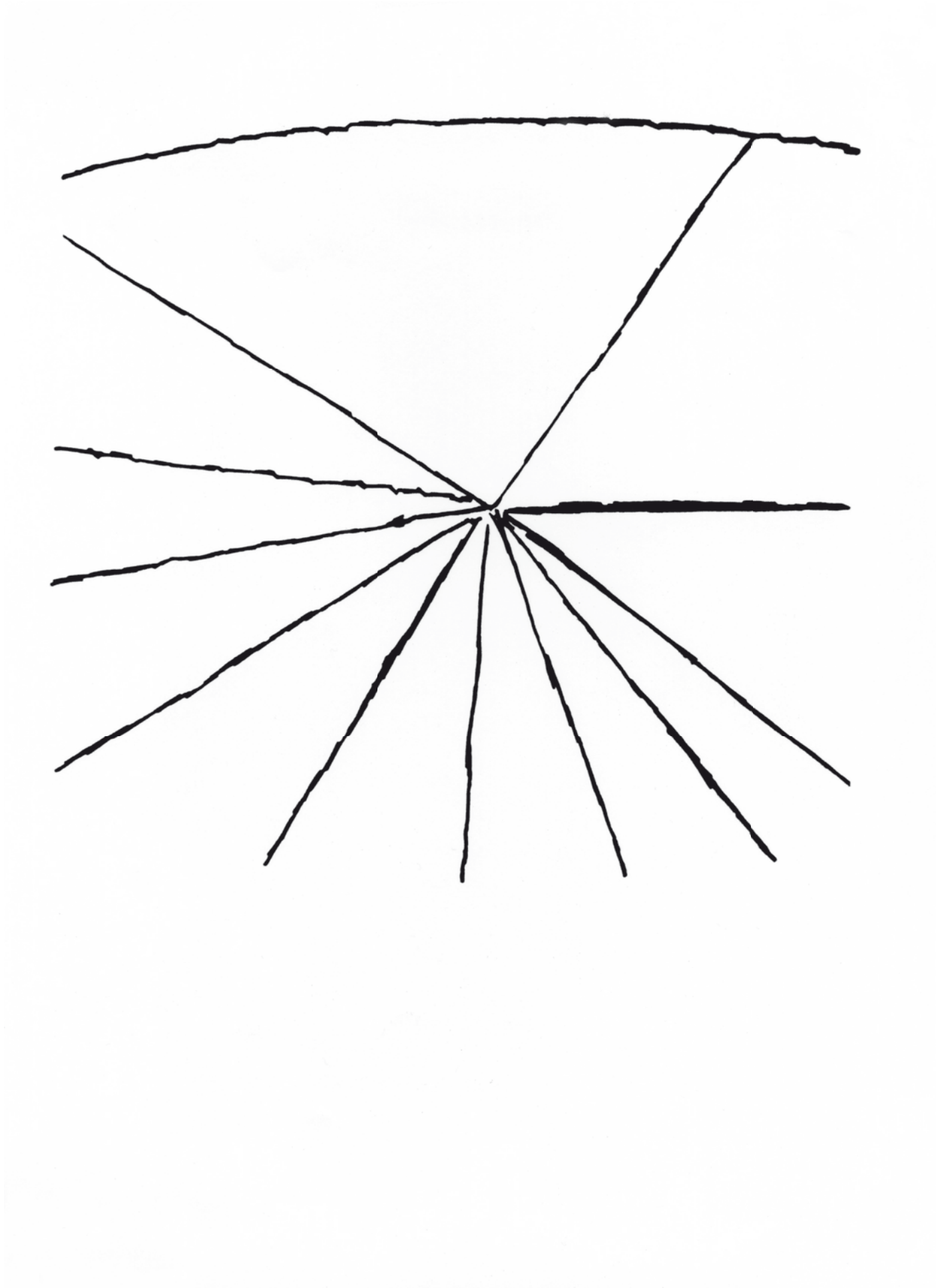

GIRLS LIKE

*If I can't dance
I don't want to be part of your revolution.*

EDITED BY
MRS. SQUERADE

7 7

h 4

WWW.IMPLICANTDANCE.ORG

